

válhatott. A nagy közönség igazán soha sem értette és élvezte. Művészek és írók rajongtak érte. Krudy az írók írója volt. Nagyon és igazán az írók siratták meg.

Kállay Miklós.

Jászay-Horváth Elemér.

Szomorúan magyar sors teljesedett be Jászay-Horváth Elemér életével és elmúlásával. Magyar poétasors... Jött muzsikáló vers-melódiákkal, igaz magyar hangulatokkal a szívében, éles, tiszta látásokkal a szemében, amiket csak a könnyes-boros elborulások fátyoloztak el sejtelmesen néha, jött a jóízű, egészséges humor moso-

lyával ajka szögletén Jászay-Horváth Elemér. És az élet, pesti élet, napi robot, kenyérhajsza évről-évre örölte, rombolta a lélek kinceit és a test erejét. Hiába kényszerült nap-nap után szellemes kis «bök»-versek meg «színes cikkecskék» írására, lelkének nemes érc-erei kiapadhatatlanok voltak. De a gyöngge, betegségre hajlamos test nem állta a kegyetlen harcot és férfikora delén dőlt ki Jászay-Horváth Elemér. Aki ismeri őszinte izzású, meleg verseit, vagy éppen ismerterő személynél őt magát, szorongó szomorúsággal gondol elmúlására.

Színház.

A kis idegen.

Mariay Ödön és Somogyi Gyula vígjátéka a Nemzeti Színházban.

Egy magyar kálvinista pappleány, Uzonyi Eszter tanítónő, a Trianon utáni sanyarú évek hollandus gyermeknyaraltatási mozgalma során egy Utrechtkörnyéki gazdag tulipánkertész családjában nyer elhelyezést s vidámságával, tűzrólpattant vérmérsékletével «a kis idegen» rövidesen valóságos családi áldássá lesz, vendéglátói már örökbefogadásának tervével foglalkoznak. Ekkor tér haza jávai üzleti útjáról a családi vagyon örökösül kiszemelt csinos, ifjú unokaöcs, Anthony, kit a nőuralomra berendezkedett család zsarnoki feje, a nagymama, egy méltókép vagyonos, tenyeres-talpas Hendrickjé-vel akar összehazaboronálni, noha ez a helybeli protestáns lelkészt forgatja terveiben. A tiszteletes azonban Esztiike körül forgolódik, kit az utrechti teológián most végző földije, Bod Pál is szívesen magával vinne hazai parókiájára. E sokágú bonyodalom közül komoly akadályt csak Jakobea nagymama ellenkezése jelent, ki kérlelhetetlen merevséggel áll őrt a család többszáza-

dos józan házassági politikája mellett, mely annak idején a még névtelen festőt, Rembrandtot is elütötte a beházasodás lehetőségétől. Mi eleve sejtjük, hogy a helyre magyar kisleány most ezen a téren Rembrandtot alaposan le fogja pipálni. Pedig önérzetét is kemény próbára teszik: szerelmét Jakobea néni anyagi számítás gyanújába fogja. Szerencsére a zsarnokság alatt nyögő család szívvel-lélekkel a fiatalok ügye mellé áll, ezt az alkalmat a már régóta esedékes «egyenység-érvényesítő» családi lázadásra is felhasználva. Az előreláthatóan megnyugtató eredményű kibonyolítás körül azután a szerzőknek legkedvesebb ötlete és fordulata az, hogy a szerelmek sorsa kedvező mederbe terelődik anélkül, hogy egyszersmind az érdekükben buzgólkodó családtagok forradalma is győzne: az idejekorán jobb belátásra térített nagymama a dolgokat végül is úgy intézi, hogy a Jávába visszakészülő Anthonynak most már az ő egyenes parancsára kell Esztiikével útrakelnie Magyarországra — leánykérőbe. Hendrickje keze pedig — a sors és a hollandus céltudatosság megmásíthatatlan végzése szerint — könnyörtelenül a lelkész úrra száll.